

/

ห้องเรียนอิเลคทรอนิกส์

กรณีศึกษาจากการ MUNIN Teleteaching System

มหาวิทยาลัย ออสโล ประเทศนอร์เวย์

Electronic Classroom - Case Study from MUNIN Teleteaching System

ประนูล เสริมสุข

รายงานนี้กล่าวถึงห้องเรียนอิเลคทรอนิกส์ (Electronic Classroom) โดยศึกษาเรียนรู้จากโครงการ MUNIN Teleteaching System ที่ดำเนินการในมหาวิทยาลัยอสโล (University of Oslo) ประเทศนอร์เวย์ ตามบทความที่เสนอโดย G.Pederson และคณะ[1] การจัดทำรายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดสร้างห้องเรียนอิเลคทรอนิกส์ขึ้นในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตามคำขอของท่านคณบดี โดยอาจขอความร่วมมือไปยังมหาวิทยาลัยอสโล

1. ความเป็นมาของห้องเรียนอิเลคทรอนิกส์

ความคิดในเรื่องห้องเรียนอิเลคทรอนิกส์ เกิดจากความต้องการในการแลกเปลี่ยนการเรียนการสอนระหว่างวิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัย ทั้งนี้เนื่องจากมหาวิทยาลัยหนึ่งๆจะมีคุณลักษณะเด่นทางวิชาการด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะ การจัดการเรียนการสอนโดยอาศัย ห้องเรียนอิเลคทรอนิกส์ จะทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนทางวิชาการระหว่างมหาวิทยาลัยรวมทั้งขัดปัญหาการขาดแคลนอาจารย์สาขาใดสาขาหนึ่งในบางมหาวิทยาลัยรวมถึงการกระจายการเรียนการสอนไปยังถิ่นห่างไกล

2. เป้าหมายของการสร้างระบบห้องเรียนอิเลคทรอนิกส์

เพื่อต้องการพัฒนาระบบที่จะทำให้ครูและนักเรียนซึ่งอยู่ต่างสถานที่กัน สามารถที่จะร่วมในการเรียนการสอน เสมือนอยู่ร่วมในห้องเรียนเดียวกันได้ รวมทั้งการเชื่อมโยงห้องเรียนตั้งแต่สองห้องเรียนที่อยู่ต่างสถานที่กันให้เป็นเสมือนห้องเรียนเดียวกัน กล่าวโดยเจาะจงลงไปก็คือระบบจะสนับสนุน

- การเรียนการสอน (Lecturing) ในกลุ่มน้ำดีกและกลุ่มน้ำดกลาง
- การติว (Tutoring) ในกลุ่มน้ำดีกและกลุ่มน้ำดกลาง โดยที่การติวจะมีการโต้ตอบระหว่างผู้สอนและผู้เรียนสูง
- การประชุม (Meeting) ทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ

เพื่อให้ได้ความเป้าหมายดังกล่าว ระบบจะต้องสามารถใช้ได้โดยง่ายทั้งผู้เรียนและผู้สอน โดยในระยะแรกอาจจัดสภาพของห้องเรียนอิเลคทรอนิกส์ให้เหมือนกับห้องเรียนโดยทั่วไปคือผู้เรียนและผู้สอนอยู่ภายในห้องที่จัดไว้ ในระยะถัดไปอาจจะจัดระบบให้ผู้เรียนสามารถเข้าร่วมได้ไม่ว่าเขาจะอยู่ที่ใด โดยการใช้เทอมินัล (Terminal) เชื่อมโยงเข้ามาในระบบ

ระบบควรจะดำเนินการบนพื้นฐานของเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต (Internet) เพื่อสามารถใช้ข้อมูลข่าวสารที่มีในอินเทอร์เน็ตทั้งในปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งเพื่อให้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกสร้างขึ้นจากระบบสามารถเปิดให้มีการนำໄไปใช้ในด้านอื่นๆ ได้โดยง่าย นอกจากนี้ระบบควรจะยอมให้มีการบันทึกและเล่นซ้ำการเรียนการสอน และตรวจสอบผลสอน (Integrated) ในระดับโครงสร้างหนึ่งกับโครงสร้างการสื่อสารร่วมระบบดิจิตอล (Integrated Services Digital Network) หรือ ISDN เพื่อการสื่อสารกับระบบวิดีโอก่อนเพื่อเรนซ์ (Videoconferencing System) และที่สำคัญระบบจะสนับสนุนให้คุณภาพการสอนของอาจารย์ดีขึ้น

3. ส่วนประกอบของห้องเรียนอิเลคทรอนิกส์

ในแต่ละห้องเรียนอิเลคทรอนิกส์จะจัดองค์ประกอบทางด้านเทคโนโลยีเพื่อการเชื่อมโยงกับห้องเรียนอิเลคทรอนิกส์อื่นๆ ไว้ 3 ช่องทางคือ ออดิโอ (Audio), วิดีโอ (Video) และ กระดานอิเลคทรอนิกส์ (Electronic whiteboard) สิ่งสำคัญในการออกแบบในการรวมเทคโนโลยีเข้าเป็นห้องเรียน คือ พยายามซ่อนเทคโนโลยีไว้ในตัวห้องเรียน และทำให้การใช้ห้องเรียนเป็นไปตามแบบธรรมชาติ ยกกรณีที่จำเป็นในห้องเรียนอิเลคทรอนิกส์ประกอบด้วย

- ไมโครโฟน (Microphones) - ในห้องเรียนจะติดไมโครโฟนหลายชุดไว้ตามผนัง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนที่อยู่ในห้องสามารถคำนวณความกว้างของห้องได้โดยตรง รวมทั้งครูผู้สอนอาจใช้ไมโครโฟนไว้สาย หรืออาจจะกลุ่มพื้นที่ของผู้สอนโดยใช้ไมโครโฟนที่ติดไว้ที่ผนังชุดใดชุดหนึ่ง

- ลำโพง (Leadspeaker) - ติดตั้งไว้ที่ผนังในแคว้นห้องชั้นเรียนและสแตนของผู้สอน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกว่าเสียงจากห้องเรียนทางไกลออกมากจากหน้าห้อง รวมทั้งภาพของผู้สอนจะปรากฏบนกระดานอิเลคทรอนิกส์หน้าห้อง ทำให้ผู้เรียนพึงความสนใจไปในทิศทางเดียวกัน

- กล้องวิดีโอ (Cameras) - แต่ละห้องเรียนมีกล้องวิดีโอสองชุด ชุดที่หนึ่งติดตั้งไว้ชั้นบนสุดของชั้น (Rack) หลังห้องที่มีจอมอนิเตอร์อยู่ 2 จอ อีกกล้องหนึ่งติดตั้งไว้หน้าห้อง การเลือกว่ากล้องวิดีโอจะทำงานจะตัดสินใจโดยระบบอย่างอัตโนมัติโดยขึ้นอยู่กับแหล่งที่มาของเสียง(ของผู้พูด) ที่เกิดขึ้นในห้อง สำหรับมอนิเตอร์บนชั้นหลังห้องที่มีอยู่ 2 จอ จะบนที่ติดกับกล้องวิดีโอจะแสดงภาพที่ส่งมาจากห้องเรียนทางไกลส่วนของล่างแสดงภาพภายในห้องที่จะส่งออกไปยังห้องเรียนทางไกลที่เชื่อมโยง

- กระดาน (Board) - ผนังหน้าห้องติดกระดานที่เป็นกระดานโปร่ง (Semitransparent) ไว้สองชุด ด้านหลังของกระดานแต่ละชุดจะเป็นวิดีโอโปรเจกเตอร์ (Video-projector) กระดานด้านซ้ายจะเป็นกระดานอิเลคทรอนิกส์ ด้านขวาจะใช้สำหรับแสดงภาพวิดีโอ จากห้องเรียนทางไกล (เช่นเดียวกับภาพที่ปรากฏบนมอนิเตอร์ตัวบันหลังห้อง)

การใช้กระดาน ครูสามารถเขียนบนกระดานอิเลคทรอนิกส์ด้วยมือโดยใช้ปากกาพิเศษ เช่นเดียว กับการเขียนกระดานทั่วไป เนื่องจากการเชื่อมโยงระหว่างห้องเรียนอิเลคทรอนิกส์ ตั้งแต่ 2 ห้อง จัดทำ ผ่านเทคโนโลยีของการใช้พื้นที่ร่วมกัน (Shared workspace) ดังนั้นสิ่งที่ถูกเขียนบนกระดานอิเลคทรอนิกส์ของห้องเรียนหนึ่งจะไปปรากฏอยู่บนกระดานอิเลคทรอนิกส์ของอีกห้องเรียนหนึ่ง นอกจากนั้น ข้อมูลแต่ละหน้าของ World Wide Web (WWW) ในอินเทอร์เน็ต สามารถที่จะนำมาแสดงบนกระดาน อิเลคทรอนิกส์ได้ด้วย ในตัวของกระดานอิเลคทรอนิกส์จะเห็นเป็นสองส่วน ด้านซ้ายจะเป็นทูลบาร์ (Tool-bar) และด้านขวาจะเป็นพื้นที่สำหรับใช้เขียน ผู้ใช้สามารถเลือกอุปกรณ์ที่จะใช้เขียนจากทูลบาร์ เช่น เลือกปากกาที่จะใช้เขียน, สีปากกา นอกจากนั้นผู้ใช้สามารถเขียนหรือลบกระดานผ่านทาง แป้นพิมพ์ (Keyboard) หนึ่งหน้าของกระดานสามารถทำให้ยากกว่าความยาวจริงรวมทั้งสามารถเลื่อน ข้อมูลขึ้นลงได้

การคุ้มครองคุณแต่ละห้องเรียนอิเลคทรอนิกส์ กระทำผ่านทางคอนโซล (Console) ของผู้สอน ครูผู้สอนสามารถควบคุมห้องเรียนโดยการสัมผัสไปยังปุ่มคำสั่งบนจอ และสามารถออกคำสั่งเพื่อให้ สแกนเนอร์ (Scanner) ทำการสแกนข้อมูลที่พิมพ์อยู่บนกระดานอิเลคทรอนิกส์ได้ อย่างไรก็ตามสิ่งที่ ต้องคำนึงในการสร้างระบบคือ ระบบจะต้องเป็นเครื่องมือที่ทั้งผู้สอนและผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้ โดยง่าย โดยไม่จำเป็นต้องมีการอบรมมากมายนัก

การสื่อสารระหว่างห้องเรียนอิเลคทรอนิกส์จะกระทำการผ่านทางอินเทอร์เน็ต โดยมหาวิทยาลัย ออสโตร ได้จัดสร้างโปรโตคอล (Protocol) สำหรับใช้กับกระดานอิเลคทรอนิกส์ ถึงปัจจุบันโครงการ ห้องเรียนอิเลคทรอนิกส์ของมหาวิทยาลัยออสโตร ใช้เฉพาะเชื่อมต่อสองห้องเรียนเข้าด้วยกัน และมีการ สร้างโปรโตคอลเพื่อให้การเชื่อมโยงมากกว่าสองห้องเป็นไปได้ในอนาคต

4. การเข้าร่วมโดยผ่านทางເທົ່ານັກຫົວໜ້າ

นักเรียนสามารถเข้าร่วมชั้นเรียนแม้จะอยู่ที่บ้าน หรือสถานที่ใดๆ ผ่านทางເວຼົກສະເໜັ້ນ โดย อาจจะเลือกการเข้าร่วมในลักษณะ โต้ตอบได้ (Active) หรือ โต้ตอบไม่ได้ (Passive) การเข้าร่วมชั้นเรียน ได้ นักเรียนสามารถเลือกช่องทางการสื่อสาร เช่น เลือกสื่อสารทางອອดิໂອและกระดานอิเลคโทรนิกส์ เท่านั้น

5. การบันทึกการเรียนการสอนและเล่นช้า

จากการพัฒนาของเทคโนโลยีที่สามารถบันทึกและการเล่นช้าสายข้อมูลที่เป็น real time บนอินเตอร์เน็ต ทำให้ในอนาคตเป็นไปได้ที่ครุฑ์ควบคุมการบันทึกและการเล่นช้าผ่านทางคอนโซล เพื่อสอนท่านเนื้อหาที่สอนไป สำหรับนักเรียนสามารถควบคุมการบันทึกและการเล่นช้าผ่านทาง WWW

6. การใช้ห้องเรียนอิเล็กทรอนิกส์ในลักษณะห้องเรียนประยุกต์

เนื่องจากการจัดตั้งห้องเรียนอิเล็กทรอนิกส์ต้องลงทุนสูง ดังนั้นเพื่อการใช้ห้องเรียนให้เกิดประโยชน์สูงสุด เน茫ะสนับสนุนการลงทุน การใช้ห้องเรียนอิเล็กทรอนิกส์ นอกจากรุ่งประยุกต์ของการศึกษาทางไกลแล้วยังสามารถใช้ในรุ่งประยุกต์อื่นๆ อีกด้วย

- ใช้เป็นห้องเพื่อสนับสนุนการสอนด้วยคอมพิวเตอร์ครูผู้สอนสามารถแสดงผลแบบสามมิติ โดยการใช้ซอฟต์แวร์ใดๆ ในกรณีนี้กระดานอิเล็กทรอนิกส์จะเปรียบเสมือนโปรเจคเตอร์
- เพื่อการประชุมทางวิดีโอ เนื่องจากระบบการประชุมทางวิดีโอยังเป็นส่วนหนึ่งของระบบห้องเรียน อิเล็กทรอนิกส์ ดังนั้นจึงสามารถปรับห้องเพื่อใช้ห้องเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อการประชุมทางวิดีโอสามารถทำได้
 - เพื่อการชมวิดีโอ / TV รวมถึงการบันทึกการเรียนการสอนทางวิดีโอเทปโดยทั่วไป
 - ใช้เป็นห้องเรียนปกติ แม้ว่าจะปรับปรุงห้องโดยการติดตั้งอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อเป็นห้องเรียนอิเล็กทรอนิกส์แล้ว ก็ยังคงสามารถใช้ห้องดังกล่าวสำหรับเป็นห้องเรียนธุรกิจได้

7. การติดตั้งและใช้ระบบห้องเรียนอิเล็กทรอนิกส์ของโครงการ Munin

โครงการ Munin ของมหาวิทยาลัยอสโล ได้เริ่มทดลองจัดตั้งห้องเรียนอิเล็กทรอนิกส์ขึ้นเป็นสองห้องเรียนแรกเมื่อปี 1993 ที่ มหาวิทยาลัยอสโล และมหาวิทยาลัย UNIK (Univesity studies at Kjeller) ห้องสองห้องเรียนใช้ในการสอนตลอดเหมือนเดิมแต่นั้น แต่ก็ได้มีการปรับปรุงเพื่อให้เกิดความมั่นคงและคุณภาพที่ดีขึ้น ในปี 1994 ห้องเรียนอิเล็กทรอนิกส์ห้องที่สามได้ถูกจัดตั้งขึ้น ณ มหาวิทยาลัยเบอเจน (Bergen) (UiB) สำหรับใช้ในคณะอักษรศาสตร์ โดยเริ่มน้ำการเรียนการสอนระหว่างมหาวิทยาลัยเบอเจน และ ออสโล หลักสูตรที่จัดโดย มหาวิทยาลัย Oslo ร่วมกับ UNIK เป็นระดับปริญญาโทผู้เข้าเรียนมีความคุ้นเคยกับการใช้เทคโนโลยี แต่หลักสูตรระหว่างมหาวิทยาลัยอสโล และเบอเจน จัดสำหรับระดับปริญญาตรีซึ่งผู้เรียนไม่คุ้นเคยกับคอมพิวเตอร์มาก ปัจจุบันต้องมีช่างเทคนิคหนึ่งคนประจำห้องการเรียนการสอนซึ่งจะไม่มีความจำเป็นต่อไปในอนาคต

8. การประเมินและผลลัพธ์ที่ได้จากการใช้

8.1 การประเมินผล จากการประเมินการใช้ห้องเรียนอิเล็กทรอนิกส์ภายใต้โครงการ MUNIN สรุปได้ว่าห้องเรียนอิเล็กทรอนิกส์ให้ผลเป็นที่น่าพอใจสำหรับการนำมาใช้ในการเรียนการสอนแต่

อย่างไรก็ตามในเบื้องต้นจะมีปัญหาในเรื่องความไม่満คงของเทคนิค สำหรับความพอใจของนักเรียน นักเรียนที่อยู่ในห้องเรียนทางไกลจะพอใจมากกว่าห้องเรียนห้องถิน นอกจากนั้นรายงานสรุปว่าพฤติกรรมของผู้สอนและผู้เรียนจะเปลี่ยนไปผู้สอนจะพูดช้าลง ออกเสียงชัดกว่าการสอนปกติ ในขณะที่นักเรียนจะใส่ใจในพฤติกรรมในห้องเรียนมากขึ้นคือไม่ส่งเสียงระหว่างเรียน

ปัญหานี้สำหรับครูในการสอนคือปัญหาการกระตุนนักเรียน การกระตุนนักเรียนทางไกลทำได้ยากกว่านักเรียนห้องถินซึ่งมีข้อแนะนำดังนี้คือ ครูและนักเรียนทางไกลควรพบกันก่อนเริ่มหลักสูตร นักเรียนควรได้รับการอบรมการใช้เทคโนโลยีหรือให้มีประสบการณ์เพื่อให้เกิดการแสดงออกผ่านทางระบบ

การประเมินสรุปว่า กระดานอิเลคทรอนิกส์ทำให้ง่ายสำหรับผู้เรียนทางไกลที่จะติดตามการเรียน และผู้เรียนทางไกลพอใจที่เข้าสามารถโต้ตอบกับผู้สอนได้

8.2 สิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดความสำเร็จ สิ่งสำคัญต่อความสำเร็จของการใช้ระบบห้องเรียน อิเลคทรอนิกส์คือคุณภาพของอุปกรณ์ที่ติดตั้ง

- ออดิโอ - ผู้เข้าร่วมต้องสามารถได้ยินชัดเจนและกันตลอดเวลา และการสื่อสารของออดิโอด้วยเสียงแบบทางคู่หรือคุณภาพเดิม (Full duplex) เวลาประวิง (Delay) ของการสื่อสารจะต้องไม่เกิน 5 วินาที เพื่อไม่ให้เกิดช่องว่างของการพูด โต้ตอบ

- วิดีโอ - ผู้เรียนต้องเห็นหน้าผู้สอนรวมทั้งกิจกรรมที่กำลังพูด วิดีโอมีความสำคัญในการสร้างการติดต่อทางสังคมระหว่างผู้เข้าร่วม

- กระดานอิเลคทรอนิกส์ - ในการเขียนกระดานด้วยมือ ระบบต้องสามารถสื่อกับการเขียนที่รวดเร็วได้ และควรจะมี เครื่องชี้ (Pointer) ให้ผู้สอนชี้ไปยังกระดานอิเลคทรอนิกส์ จากจุดที่ห่างจากกระดานสำหรับครูการสร้างฟอยล์ (Foil) ต้องทำได้จ่ายการแสดงฟอยล์ที่สร้างบนกระดานต้องไม่เสียเวลามาก

การใช้ห้องเรียนอิเลคทรอนิกส์สำหรับครูจะต้องใช้เวลาในการเตรียมการสอนมากกว่าห้องเรียนจรรยา เพราะว่าการสร้างฟอยล์ สำหรับกระดานอิเลคทรอนิกส์ใช้เวลามากกว่าการสร้างฟอยล์สำหรับเครื่องฉายข้ามศีรษะทั่วไป อย่างไรก็ตามการอบรมการใช้ห้องเรียนอิเลคทรอนิกส์ทำได้โดยง่าย สำหรับครูใช้เวลาเพียง 1-2 ชั่วโมง สามารถใช้อุปกรณ์ต่างๆ ได้ สำหรับผู้เรียนคะแนนที่ได้รับหลังจากจบหลักสูตรที่สอนโดยผ่านทางระบบห้องเรียนอิเลคทรอนิกส์ จะได้คะแนนไม่แตกต่างจากหลักสูตรที่สอนในชั้นเรียนปกติ

สรุป

ระบบห้องเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เป็นการจัดการเรียนการสอนแบบกระจาย ที่มีประโยชน์อย่างมากต่อการแก้ปัญหาการขาดแคลนครุภารย์ และเหมาะสมกับสภาพการณ์ของการจราจรที่ติดขัดดังเช่นในกรุงเทพมหานคร ครุภัยและผู้เรียนมีความพอดีกับระบบ สิ่งที่ต้องคำนึงถึงคือคุณภาพและความมั่นคงของระบบ ที่มีความจำเป็นและคงต้องได้รับการปรับปรุง อย่างไรก็ตามการนำระบบดังกล่าวมาใช้ในประเทศไทยจะต้องพิจารณาถึงค่าใช้จ่าย ผลประโยชน์ที่จะได้ และควรจะตั้งอยู่บนพื้นฐานของความร่วมมือที่นักวิทยาศาสตร์ของไทยสามารถรับความรู้ เพื่อทำการวิจัยและพัฒนาเพิ่มเติมให้เหมาะสมกับการนำมาใช้กับสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมของการสอนในประเทศไทย รวมถึงพัฒนาเทคโนโลยีอื่นๆเพื่อนำมาใช้กับระบบ ตัวอย่างเช่นการสร้างฐานข้อมูลการเรียนการสอน ในสาขาวิชาต่างๆ

เอกสารอ้างอิง

1. Pederson, G. K.A. Bringsrud and T. Vernly. 1995. The MUNIN Teleteaching System, Center for Information Technology Services, University of Oslo.